

תת"ע (פתח תקווה) 5077-12-23 - מדינת ישראל נ' ODRYNSKVI VITALII

תת"ע (פתח-תקווה) 5077-12-23 - מדינת ישראל נ' ODRYNSKVI VITALII שולום פתח-תקווה
תת"ע (פתח-תקווה) 5077-12-23
מדינת ישראל

נגד

ODRYNSKVI VITALII

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה מחוז מרכז פתח-תקווה
[02.09.2024]

כבוד השופטת מגי כהן

החלטה

בפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום או להמרת סעיף אישום שיוחס לנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה לעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה (פקיעת רישיון נהיגה).
1. הבקשה הועלתה בפני כטענה מקדמית בטרם מתן תשובה לאישום.
2. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם החזיק במועד הרלבנטי לכתב האישום ברישיון נהיגה זר תקף (עד 2049), אשר אפשר לו לנהוג בארץ. הנאשם ביצע המרה עפ"י רישיון נהיגה זר במשרד התחבורה בארץ שהונפק לו על סמך הדרכון. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי התביעה בחרה לתקן סעיפי אישום בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) לפקיעת רישיון נהיגה במקרים דומים תוך הפניה לפסיקה.
3. המאשימה בתגובתה מתנגדת לבקשה וטוענת כי לנאשם ניתנה אפשרות לנהוג בישראל עם רישיון נהיגה זר בתוקף מכח הוראות סעיף 567 (א) לתקנות התעבורה במשך שנה מיום כניסתו האחרונה לישראל. עם תום התקופה הפטור בוטל ולא חל יותר וירשם נגדו דו"ח בגין נהיגה כשמעולם לא הוציא רישיון הנהיגה. עפ"י דו"ח כניסות ויציאות שצירף ב"כ הנאשם עולה כי מועד כניסתו האחרונה של הנאשם לארץ 16.9.2020, כאשר שהה תקופה של 3 חודשים בחו"ל, והעבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום הנה מיום 9.11.23, כלומר 3 שנים מיום כניסתו לארץ. הנאשם הוציא רישיון נהיגה ישראלי ביום 26.11.23 לאחר מועד ביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.
לבקשה צורף "תרשים אכיפה כנגד רישיון זר - תייר" לפיו מקום בו "תושב זר נוהג בישראל מעבר לשנה, ולא הוציא רישיון נהיגה ישראלי, ירשם נגדו דו"ח בגין נהיגה כשמעולם לא הוציא רישיון נהיגה - יובא לדין בשיפוט מהיר" דיון והכרעה

4. סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה קובע כי :

" לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטר. " (הדגשות במקור שלי - מ.כ.).

בבגץ 5645/22 חג'אזי סאפי נ' שר התחבורה והבטיחות בדרכים נקבע כי :

" מלשון סעיף 10א(לפקודה עולה שהסעיף חל הן על מקרים בהם נהג מחזיק בדרגת רישיון שאינה מתאימה לסוג הרכב בו נהג; והן על מקרים בהם נהג אדם ברכב ללא רישיון נהיגה תקף, אף אם הרישיון שפקע מתאים לסוג הרכב בו נהג, ואף אם הטעם בשלולו אין תוקף לרישיון, הוא שהנהג שכח לשלם את האגרה בגינו. "

לאור האמור, סעיף 10 (א) הנו סעיף רחב המכיל הן את העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) והן את העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (פקע).

5. יתרה מכך, ברעפ 7213/14 רונן מאיר נ' מדינת ישראל קבע ביהמ"ש העליון כי הסמכות לקבוע מהן העבירות שיש לייחס לנאשם בגין מעשים שיוחסו לו נתונה לרשויות התביעה והסמכות להרשיע נתונה כמובן לביהמ"ש.

"הסמכות לקבוע מהן העבירות שיש לייחס לנאשם בגין מעשים שיוחסו לו נתונה לרשויות התביעה, והסמכות להרשיע נתונה, כמובן, לבית המשפט, אשר מצווה לעשות כן על יסוד התשתית העובדתית שהוכחה בפניו."

6. הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם לא רלבנטית במקרה דנא, שכן עסקינן במקרים בהם תוקנו כתבי האישום בהסכמת הצדדים.

7. לאור האמור לעיל, המאשימה בחרה להאשים את הנאשם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) עפ"י הסמכות הנתונה לה.

לפיכך, בקשת הנאשם נדחית.

קובעת את התיק להקראה ליום 13.11.24 שעה 9:00

המזכירות תעביר העתק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים ותזמנם לדיון

ניתנה היום, כ"ט אב תשפ"ד, 02 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.